

શ્રીમદ્-આધ-શકુર-ભગવત્પાદ-પરમ્પરાગત-મૂલામ્નાય-
સર્વજ્ઞ-પીઠમ્
શ્રી-કાઞ્ચી-કામકોટિ-પીઠમ્
જગદ્ગુરુ-શ્રી-શકુરારાય-સ્વામિ-શ્રીમઠ-સંસ્થાનમ્

॥ શ્રી-સદાશિવ-બ્રહ્મેન્દ્ર-વિરચિતા
જગદ્ગુરુ-રત્ન-માલા ॥

યદબોધ-વશાદહં મમેદં
તદિહૈત્યાદિરુદેતિ ભૂરિ-ભેદઃ।
તદબ્રહ્મનન્તમદ્વિતીયં
પરમાનન્દ-મયં પદં શ્રયેયમ્॥૧॥

વટ-પાદપ-મૂલ-પટ્ટ-ભદ્રં
સ્ફુટ-ચિન્મુદ્રમુદ્ઘ-મૌન-મુદ્રમ્ ।
કલિતેન્દુ-કલં કૃપા-સમુદ્રં
કલયે કં-ચન દેશિકં વિ-નિદ્રમ્॥૨॥

કમલા-કુચ-કુમ્ભ-કુદ્ધુમ-શ્રી-
 કલિતોર:-સ્થલમધ્યરાગ-યોગમ્
 કરવૈ મુર-વૈરિણં મહાન્તં
 કરુણાર્દ્રં હૃદયે કવિં પુરાણમ્॥૩॥

ગરુડાકુ-ગભીર-નાભિ-પદ્મો
 દર-ભૂ-ગહ્વર-નિષ્ઠ-નૈષ્ઠિકાગ્ર્યમ્
 ચતુરાનનમાશ્રયામિ કામં
 ચતુરામ્નાય-વદાવદં સદાડપિાજા॥

કુશિક-પ્રભવાસ્ત્ર-શસ્ત્ર-પાલી-
 પ્રશમાચાર્યક-સિદ્ધ-હસ્ત-દાડમ્
 શમ-વન્તમરુન્ધતી-સહાયં
 શરણં યામિ વસિષ્ઠમપ્રમેયમ્॥૫॥

બહુ-મિત્રસહ-ક્ષિતીશ-પાપા
 પહ-સાન્નિધ્યમરોધ્ય-સત્-પ્રતાપમ્ ।
 મહદઞ્જિત-મન્ત્ર-યન્ત્ર-શક્તિં
 મનસા શક્તિમુપૈમિ સદ્-વિરક્તિમ્॥૬॥

પવનાકુલ-કાશ-લેશ-કલ્પં
 પ્રભવાદેવ પરાહતાશરાશમ્
 પ્રણમામિ પરાશરં મુનીશં
 પ્રચરદ્-વૈષ્ણવ-સંહિતા-પ્રકાશમ્॥૭॥

નિગમાનપિ ચોડન્વશાચ્યતુર્ધા
 વ્યધિતાષ્ટાદશ-ધાડપિ યઃ પુરાણમ્
 સ ચ સાત્યવતેય ઇષ્ણિતં મે
 સકલામ્નાય-શિરોગુરુર્વિધતામ્ ॥૮॥

જનની-જઠરાદિવ ચ્યવન્ યો
 જગતો નાદ્રવદાત્મ-વિદ્ વિપદ્ભ્યઃ।
 અનહન્તમહં તમાત્મવન્તં
 ભગવન્તં શુકમાશ્રયે પ્રશાન્તમ્॥૯॥

અભિયુઝ્ઞદ્યાર્ય-પૂજ્ય-પાદાન્
 અપલૂન્યાદિ-નિષાક-સિદ્ધ-નેતૃન્।
 અથ ગૌડ-પદાન્ ફણીશ-ભાષ્ય-
 પ્રથમાચાર્યક-પણ્ડિતાન્ પ્રપદ્યે॥૧૦॥

હરિ-તલ્પ-હરાદિઘ-નૂપુર-ક્ષમા-
 ધર-સૌમિત્રિ-બલાત્રિ-પુત્ર-લક્ષમા।
 જયતાદુપ-રેવમાત્ત-ધામા
 જય-ગોવિન્દ-મુનિઃ સ ચન્દ્ર-નામા॥૧૧॥

પ્રભવાત્ પરમાર્થ-સડ્ગ્રહાચ્ય
 પ્રણય-સ્થાનમમુષ્ય સિદ્ધ-શિષ્યઃ।
 વિરત-ક્ષિતિ-રક્ષણૌ વિરક્ત્યા
 હરિરંહો મમ તંહતાં સ્વ-શક્ત્યા॥૧૨॥

કલિના બલિનાઽખિલે ખિલેઽપિ
 સ્ખલિતે શ્રૌત-પથેઽપથે પ્રવૃદ્ધે
 જપ-હોમ-તપસ્સુ નામ-શેષે
 ખ્વપિ યાતેષુ સુભાષિતેષુ શોષમ્॥૧૩॥

જિન-બુદ્ધ-કપાલિ-શક્તિ-વહ્ની
 ન્દિન-સેવાસુ સમન્તતઃ શ્રિતાસુ
 શિથિલે દ્વિજ-વેદ-વેદિ-વાદે
 પ્રથિતે યાદ્ય-વેદ-બાહ્ય-મોદે॥૧૪॥

જગદીક્ષણ-વિહ્વલામૃતાન્ધો
 નિગદ-વ્યક્ત-કૃપા-રસાનુબન્ધમ્ ।
 પ્રણિદિશ્ય ગુહં પુરૈવ ગન્તું
 પ્રણિબન્ધું ચ મખાન્ દ્વિષશ્ચ યન્તુમ્॥૧૫॥

અવતાર્ય સુરાન્ પરાંશ્ચ પૂર્વં
 વિધિ-વિષિવન્દ્ર-મુખાન્ વિનોદ-પૂર્વમ્
 સ્વયમપ્યવતીર્ય સુત્યુરાર્યા-
 કમિતુઃ શ્રી-શિવ-શર્માણો વિચાર્યા॥૧૬॥

ઉદભૂત્ સદને નિટાલ-દૃગ્ યો
 મદ-ભાજાં સુ-ધિયાં પ્રમાથ-યોગ્યે
 શિશુરર્પયતાન્મુમુક્ષુ-ભાગ્યં
 સ શુભં શકુર-દેશિકઃ સુ-ભોગ્યમ્॥૧૭॥

ઉપનીય દિવં ગતે સ્વ-તાતે
 વ્યપદિશ્યાગમ-સડ્ગ્રહેડપ્યતીતે।
 નિજ-માતરમન્વમીમનદ્ યો
 નિયમાભિં સ મુદે મમાસ્તુ સધઃ॥૧૮॥

પ્રતિ-ચન્દ્ર-ભવં નિવૃત્તિ-ધર્મા
 શ્રિત-ગોવિન્દ-મુનેરવામ-ધર્મા ।
 જયતાત્ કૃત-સૂત્ર-ભાષ્ય-કર્મા
 સ્વયમન્તે-વસતાં વિતીર્ણ-શર્મા॥૧૯॥

કુહનાન્ત્યજ-વિશ્વનાથ-સૃષ્ટો
 દ્રુહિણ-વ્યાસ-વરોદિતાનુશિષ્ટઃ।
 મમતાં મમ તાવદેષ ભિન્ધા
 ત્રમતશ્ચોપરતિં દદાત્વનિન્ધામ્॥૨૦॥

અપિ હાલ-નૃપાલ-પાલિતં દ્રા
 ગપહાયેન્દ્ર-હરિન્મુખં વિતન્દ્રમ્
 શ્રિત-મુર્મુરમુદ્ધરંસ્ત્રિવૈણ્યાં
 ચતિ-રાડ્ ભટ્ટમધાનિ વો વિતૃણ્યાત્॥૨૧॥

પટુ-મણ્ડન-મિશ્ર-ખાણ્ડનાર્થ
 પ્રવિશન્ પદ્મ-વનં નવં જયાર્થી
 તમઘૃષ્ય-ગિરં વિઘૃષ્ય વાદૈ
 ર્યતિમાઘાત્ સ ચ પાતુ માં પ્રમોદી॥૨૨॥

પ્રવિશન્ બદરીમવાપ્ય સધઃ
 પરમાચાર્ય-પદાર્યનં ક્રમાદ્ યઃ।
 ધવલાચલમાપ્ય યોડપ્યમાધ
 સ્થિવ-લાવાણ્યમુદીક્ષ્ય તં પ્રપદો॥૨૩॥

પ્રતિપાદિત-લિઙ્ગ-પદ્મકેડમું
 પ્રણિવર્ત્યાશુ તિરોહિતે ગિરીશે।
 વિનિવૃત્ય સ દિગ્-જય-પ્રવૃત્તો
 વિવિધૈઃ શિષ્ય-વરૈર્વિભાતુ ચિત્તો॥૨૪॥

કલયન્ નિલયં ચ તુઙ્ગભદ્રા-
 તટિની-રોધસિ વેધસઃ સ્ત્રિયા દ્રાક્ષ।
 કતિ-ચિચ્છરદોડત્યવીવહદ્ યો
 ચતિ-રાટ્ ક્વાપિ મઠે સ મેડસ્તુ સધઃ॥૨૫॥

અથ કાન્યકુમાર-સન્ધિ-સેતુ-
 સ્થલિની-વૈકુટ-કાલહસ્તિ-યાતુઃ ।
 યમિ-નેતુરમુખ્ય કાન્તિ-યાત્રા
 શમિદાનોં શમ-દં ક્રિયાદ્ વિચિત્રા॥૨૬॥

શ્રિત-નિર્મલ-રાજસેન-ચોલ-
 ક્ષિતિ-પાલોદ્ધૃત-વિપ્ર-દેવ-શાલઃ ।
 વરદસ્ય તથાડડમ્ર-નાયકસ્યા
 પ્યુરુ-વેશ્મ-દ્વય-કૃજ્જયાય મે સ્યાત્॥૨૭॥

પ્રકૃતિં ચ ગુહાશ્રયાં મહોગ્રાં
 સ્વ-કૃતે ચક્ર-વરે પ્રવેશ્ય યોઽગ્રો
 અકૃતાશ્રિત-સૌમ્ય-મૂર્તિમાર્યા
 સુકૃતં નઃ સ યિનોતુ શકુરાર્યઃ॥૨૮॥

પરકીય-વપુઃ-પ્રવેશ-શૈલ્યા
 સ્મર-તન્ત્રાણિ વિદન્ વશી ન લૌલ્યાત્
 અકૃતાતનુ-ભારતીં વશે યઃ
 સુકૃતં મે સુતરાં ગુરુઃ સ ચીયાત્॥૨૯॥

ઉપયાત્સુ બુધેષુ સર્વ-દિગ્ભ્યઃ
 પ્રદિશન્નાશુ પરાભવં ચ એભ્યઃ।
 વિધૃતાખિલ-વિત્-પદશ્ચ કામ્બ્યા
 મધૃતાર્તિઃ સ દિશેચ્છ્રિયં ચ કાંચિત્॥૩૦॥

સમતિષ્ઠિપદા-હિમાદ્રિ-સેવ્યં
 ક્રમશો ધર્મ-વિચારણાય દિવ્યમ્
 અધિ-કાઞ્ચિ ચ શારદા-મઠં યો
 ઽભ્યધિકં નઃ સુખમાતનોતુ સોઽયમ્॥૩૧॥

પૃથિવીધવ-પદ્મપાદ-હસ્તા
 મલકાનન્દગિરીનતિપ્રશસ્તાન્ ।
 ચતુરોઽકૃત યશ્ચતુર્ષુ પીઠે
 ષ્વતુલાં નશ્ચતુરો ગિરં સ દેયાત્॥૩૨॥

પરમન્તિક-સત્-સુરેશ્વરાધૈઃ
 પરમાદ્વૈત-મતં સ્ફુટં પ્રવેધા
 પરિ-કાઞ્ચિપુરં પરે વિલીનઃ
 પરમાયાસ્તુ શિવાય સદ્-ગુરુર્નઃ॥૩૩॥

સ્થિર-બોધ-ઘન-પ્રતાપ-દામ્નો
 ગુરુ-પૃથ્વીધવ-વિશ્વરૂપ-નામ્નોઃ ।
 ચિરમર્થનયોપ-તુઙ્ગભદ્રં
 સ-રસઃ સૌતુ સુરેશ્વરઃ સ ભદ્રમ્॥૩૪॥

પ્રણયન્ લય-યોગમક્ષુદ્ધચ્ચં
 પુનરાચાર્ય-મઠે નિપધ કાઞ્ચ્યામ્
 ભુવિ યઃ શિવ-લિઙ્ગ-ભૂયમન્તે
 પ્રવિવાન્ સોઽસ્તુ સુખાય નઃ સુશાન્તઃ॥૩૫॥

પ્રથિતે કિલ કામકોષ્ઠ-નામ્નિ
 પ્રથતે પુણ્ય-રસેતિ યત્ પવિત્રમ્
 પદમસ્ય ગુરોઃ સમાધિ-ભૂમૈઃ
 પ્રણયે ભણ્ડન-ચિહ્નિતં નિકામમ્॥૩૬॥

જપદિષ્ટ-દ-કામકોટિ-પીઠા
 ધિપ-ભૂ-ભણ્ડલ-દેશિકેન્દ્ર-પાઠાત્
 નર-નુત્યશુચીનિ નિર્ણિનિક્ષે
 પર-હંસ-સ્તવતોઽક્ષરાણ્યરૂક્ષમ્ ॥૩૭॥

સલિલાશન એવ યઃ સ-લીલં
 વિલયં પ્રાપિપદાર્દતાન્ સુ-શીલઃ।
 સુમ-હાર-ફણીન્દ્રયોઃ સ-દૃષ્ટિઃ
 સ હિ સર્વજ્ઞ-ગુરુર્હિયાત્ કુ-દૃષ્ટિમ્॥૩૮॥

યમિ-પઞ્ચક્રમશ્રિતોજ્જ્વલાખ્યં
 શમિતાન્યોક્તિ ય સત્યબોધ-મુખ્યમ્।
 પર-વૈભવ-વારિ-વિધમન્તઃ
 કરવૈ તત્ ત્રિતયં ચ ચિદ્ધનાન્તમ્॥૩૯॥

સુ-મહાવ્રત-સાર્વભૌમ-ચર્યા-
 શ્રમ-હાનાય નિગૂઢ-યોગ-ચર્યઃ।
 શમ-દાં મમ ચન્દ્રશેખરેન્દ્રઃ
 સ મુદ્દં પાતુ જગદ્-ગુરુર્વિતન્દ્રઃ॥૪૦॥

ફલ-હાયન-કાષ્ઠ-મૌન-સેવા-
 બલ-હાસાસ્પદ-બાલ-મુગ્ધ-ભાવમ્।
 અજરામરમાત્ત-લિઙ્ગ-ભાવં
 ભજ સચ્ચિદ્ધનમન્તરઙ્ગ દેવમ્॥૪૧॥

કલયા મલયાદ્રયગસ્ત્ય-કૂટ-
 સ્થલ-યાતૂયિત-ભૈરવ-પ્રમોટમ્।
 કલયામ લયાધ્વ-લીલ-ભાનું
 ચલ-વિધાધનમાત્મ-કામ-ધેનુમ્॥૪૨॥

ગુરુ-માર્ગ-ગવેષણાત્ત-વેલા
 ચલ-દૃષ્ટાગ્રજ-શિષ્ટ-મન્ત્ર-લોલમ્
 હર-પૂજન-પૂતમસ્ત-મોહં
 વર-ગઙ્ગાધર-ગીષ્પતિં શ્રયેઽહમ્॥૪૩॥

કુલશેખર-સાહિતી-પ્રણેત્રે
 વલદા-સેતુ-હિમાદ્રિ-વિજ્ઞ-નેત્રે ।
 જરદૃષ્ટિ-શકાદિ-ઘૃષ્ટિ-દાત્રે
 સ્થિર-વાર્ણાશ્રમ-ધર્મ-સંવિધાત્રો॥૪૪॥

સ્તનિતં નિગમેષુ શકુરેણ
 ધ્વનિમદ્વૈતમુદસ્યતે ચિરેણ
 પ્રણયાનિ મહા-ચતીશ-ભૂમ્ને
 પ્રણતીરુજ્જ્વલ-શકુરાર્ય-નામ્ને॥૪૫॥

અથ ગૌડ-સદાશિવેન્દ્ર-પાદાન્
 પ્રથિતાન્ ન્યક્-કૃત-બાહ્લિક-પ્રવાદાન્
 જનન-ક્ષણ એવ જાત-બોધાન્
 જગદાચાર્ય-પદાન્ શ્રયે વિ-બાધાન્॥૪૬॥

વિવદન્ ધિષણેન સાધુ દુર્દી...
 દિવિ-સાહ્યાય સમાગતેન સાર્ધમ્
 જયિ-જીર્ણ-સુરેન્દ્ર-ભૂમિ-ભોગી
 જયતાન્નઃ સુધિયે સુરેન્દ્ર-યોગી॥૪૭॥

ચિર-સાધિત-ષોડશી-પ્રસાદ-
 ક્ષરિત-શિત્ર-રુજં નિરસ્ત-વાદમ્
 સ્વ-વશાસુ-વિસર્ગમર્ક-ભૃત્યં
 નવ-વિધાઘનમાશ્રિતોડસ્મિ નિત્યમ્॥૪૮॥

ઘન-વાગ્ જનિ-મૂક એવ વિધા...
 ઘન-કારુણ્યત ઊઢ-હધ-વિધઃ।
 કલયત્રપિ મેણ્ઠકં કવીન્દ્રં
 કલયેત્રઃ સ શિવાનિ શકુરેન્દ્રઃ॥૪૯॥

અપિ યઃ શ્રિત-માતૃગુપ્ત-વિધા
 ધિપ-સેતુપ્રવરાદિ-સૂરિ-હધામ્ ।
 સુષમામધિતાહિમાદ્રિ-ભૂમૌ
 વિષમાદિત્ય-નુતોડવતાત્ સ ચામુમ્॥૫૦॥

અનુ-જહ્નુ-સુતાતિવાહિતાહં
 વિધિનાડડરાધિત-શકુરં વિ-મોહમ્
 શરણં સમુપૈમિ ચન્દ્રચૂડં
 ચરણ-પ્રૌઢ-તપઃ-પતત્રિ-નીડમ્ ॥૫૧॥

પરિપૂર્ણ-વિબોધ-નામ-ભાજં
 ધુરિ ગોકર્ણ-ધરા-ભુવાં વિરાજત્
 મમ માનસમસ્ય-સિદ્ધિ-ભૂમ્ના
 મમતાર્તિં વિજહાતુ મોદ-સીમ્ના॥૫૨॥

અપિ નાસ્તિકમાસ્તિકં દધાનાન્
 લપિતૈજ્યૌતિષમાર્ય-ભટ્ટમૂનમ્ ।
 પ્રતિષિદ્ધ-પયોધિ-પોત-યાનાન્
 યતિ-સચ્ચિત્સુખ-સદ્-ગુરુન્ નમામિ॥૫૩॥

સમધિષ્ઠિત-કોઠુરો ચિરેણ
 સ્વ-ધૃતે સાધુ સમાધિનાડદરેણ
 નિરતો નિયમેન ચિત્સુખેડસ્મિ
 શ્રિત-સચ્ચિત્સુખ-લક્ષણો પરસ્મિન્॥૫૪॥

કૃમિ-કીટ-પતંગ્-સત્ત્વ-ભાષા-
 ક્રમ-વિજ્ઞઃ સ ધુનોતુ સત્ત્વ-દોષાન્
 રસ-સાધન-સિદ્ધ-લિજ્ઞ-રૂપઃ
 સ ચિદાનન્દધનઃ સ-સત્-સ્વરૂપઃ॥૫૫॥

યમિ-ધીધન-ચિદ્વિલાસ-સાધુ
 સ-મહાદેવ-સમગ્રબોધ-બૌદ્ધૌ ।
 ભવભૂતિ-કૃતાર્યનૌ ચ વન્દે
 સુખ-સદ્-બ્રહ્મ-ચિદુજ્જ્વલૌ ધનેન્દ્રૌ॥૫૬॥

સ્વ-મઠ-સ્થમધીત-ભૂરિ-ભાષં
 ક્રમિકાર્યાહિત-કામદૃક્-પ્રતોષમ્
 પ્રચિત-સ્વ-મઠાલયં ચ સચ્ચિદ્-
 રુચિરાનન્દ-ધનેન્દ્રમાશ્રયેડહમ્ ॥૫૭॥

અપરાનપિ ચન્દ્રશેખરેન્દ્રાન્
 વિપુલ-ક્ષમા-ભ્રમાણે નિરસ્ત-તન્દ્રાન્
 શરણાગત-સર્વ-દુઃખ-હર્તૃન્
 શરણં યામિ કુ-વાદિ-જૈન-જેતૃન્॥૫૮॥

ભજ રે બહુ-રૂપ-ચિત્સુખેન્દ્રં
 બહુશઃ સંઘ-ગુહા-તપસ્સ્વ-તન્દ્રમ્
 પ્રશમ-પ્રણયાત્ પ્રશાન્ત-ચારં
 પરમાનન્દ-યુજં ચ પાપ-દૂરમ્॥૫૯॥

પ્રચિતે પરિતસ્તુરુષ્ક-ચક્રે
 નિચિતે મ્લેચ્છ-ગવી-વિભૂમ્નિ વક્રે
 કથમપ્યવતાડડશ્રિતાર્ય-વૃત્તા
 ન્યથ વિધાઘન-મૌનિનૈમિ તૃપ્તિમ્॥૬૦॥

નિજ-તાત-મૃતેઃ પરં પ્રકાશે
 ગજ-ગર્ભે ત્રિ-શરદ્-વિપચ્ચ-કોશે
 ગમયન્તમિવોલ્બ-વાસ-શેષં
 ગણાયે વિશ્વજિતઃ સુતં વિશેષાત્॥૬૧॥

પરિવાદ-ભયાત્ પ્રસૂ-વિસૃષ્ટં
 વિપિને વ્યાઘ્ર-વધૂભિરેવ પુષ્ટમ્
 નવ-શકુરમાદિમાચ્ચ ધૃષ્ટં
 નમ માધ્યન્દિનિનૈવ બાલ્ય-શિષ્ટમ્॥૬૨॥

પરમભ્ર-તનોર્ગિરૈવ શમ્ભો
 વર-વિધાઘન-વિષ્ટરોપલમ્ભી ।
 અધિ-કાઞ્ચિપુરી-મઠં શુભં ભો
 સ્થધિકશ્ચિત્ત તનોતુ તે વિ-દમ્ભઃ॥૬૩॥

વિદિશશ્ચ દિશશ્ચ સઞ્ચરન્ યઃ
 પ્રદિશન્ ભાષ્યમદૂષ્યમાસ્ત ધન્યઃ।
 તમશેષ-વિદાસનાધિરૂઢં
 નમ ભટ્ટોદ્ભટ-વાક્-પતેઃ સ-નીડમ્॥૬૪॥

શ્રુતિ-યુક્તિ-શરૈઃ પરાન્ પ્રણિઘ્ન
 ન્રિતિ યાદ્વૈત-સૃતિં વિલુપ્ત-વિઘ્નામ્
 વિદધત્ પ્રવિશન્ દરીં પુરાણાં
 મદધં હન્તુ તિરોહિતઃ સ મૌની॥૬૫॥

સ-શરીરમુપેયિવાંસમોકઃ
 શશિયૂડસ્ય જગદ્-ગુરુ તમેકમ્
 અપિ ચીન-તુરુષ્ક-બાહ્લિકાધૈઃ
 સ્વ-પરાચાર્ય-તયા સ્તુતં સ્તુમોડધા॥૬૬॥

અનુ-પદ્મપુરં ચિરાય તિષ્ઠન્
 ધ્વનિ-કારાદિ-બુધાશ્રિતો પ્રતિષ્ઠઃ।
 પુનરઞ્ચિત-કાઞ્ચિરસ્તુ પક્ષે
 મમ સચ્ચિચ્છિખરો વિલાસ-ભિક્ષુઃ॥૬૭॥

અતિ-રૂપમપાપ-વૃત્ત-માન્યં
 યતિ-તામાશ્રિતમઙ્ગં યથાન્યમ્
 સમયોચ્ચય-સાર-સાવધૃત્યૈ
 સુ-મહાદેવ-ગુરું સ્મરામિ ધૃત્યૌ॥૬૮॥

કૃત-સટ્ટક-સ-ત્રિનાટ્ય-બન્ધ-
 વ્રત-યાયાવર-રાજશેખરાન્ધ્યમ્ ।
 હૃતવન્તમનન્ત-મન્ત્ર-શક્તિં
 વ્રતિ-ગઙ્ગાધરમાશ્રયેઽર્થ-સૂક્તિમ્॥૬૯॥

શિવ-યોજિત-ચન્દ્રમૌલિ-પૂજા-
 પ્રવણં તન્નિયમિ-ત્રયં મહૌજઃ।
 પર-વસ્તુ-વિદસ્ત-સમ્પ્રચારા
 દરમાસ્તાં પરમધ મે વિચારે॥૭૦॥

કવિ-સોમક-કૂમ્ભ-સેવન-ત્યગ્
 ભવિ-દૂરોઽદ્રિ-ગુહા-ગૃહેઽહિ-કૃત્યઃ।
 ચિરમાત્મનિ સઞ્ચરન્ પ્રમત્તઃ
 પરમાધઃ સ શિવઃ શિવં વિધત્તામ્॥૭૧॥

નવ-ભોજ-મહીપ-દત્ત-મુક્તા-
 શિબિકા-ભ્રાન્ત-સમસ્ત-દક્ષિણાધ્વા॥
 કલશેશ્વર-મન્ત્રિણાઽસ્ત-બાધં
 કલયન્ સ્વં મઠમીડ્યતાં સ બોધઃ॥૭૨॥

જયદેવ-સુમંજ-કૃષ્ણમિશ્રા
 શ્રયતામેત્ય કુમારપાલ-મિશ્રમ્
 અપિ હૈમમપાકૃતોક્તિ-યોગૈ
 રુપસેવ્યોઽસ્તુ સ ચન્દ્રયૂઽ-યોગી॥૭૩॥

અભિચારક-ગુપ્તપાદ-વાદિ-
 પ્રભુ-હર્ષાદિ-પરાભવાગ્ર-ભૂમિમ્ ।
 કલયે હદિ સંશ્રિતં સ્વ-ભાસા
 વિલયં ચિદ્-વિયતીહ ચિદ્વિલાસમ્॥૭૪॥

બહુ-ધા કૃત-કોટિ-હોમ-લીલા
 વભૃથૌ શાક્ત-પથાવવામ-શીલૌ
 ક્રમશઃ પ્રણતોઽસ્મિ પાવનાખ્યૌ
 સુ-મહાદેવ-સુ-ચન્દ્રશેખરાખ્યૌ ॥૭૫॥

હદિ સાચણ-માધવોપદેષ્ટન્
 મદિનાં વાદ-વિધૌ શમ-પ્રદેષ્ટન્
 નમત શ્રુતિ-શીલનાદતન્દ્રાન્
 ચમિ-વિધાધિક-તીર્થ-દેશિકેન્દ્રાન્॥૭૬॥

ચમિ-ષડ્ગવમપ્લુત-સ્વ-દેશં
 શમિતે મ્લેચ્છ-કુલૈર્મહત્-પ્રકાશે
 અજહત્-સ્વ-મતં જહત્-પ્રચારં
 વિજયાયાસ્તુ વિવેકિનામુદારમ્॥૭૭॥

સમુપાસિત-નીલકણ્ઠ-મન્ત્ર-
 ક્રમ-નિર્ઘૂત-વિષામયં સ્વ-તન્ત્રમ્
 શિવયોગિ-સમાહ્વયં યમીન્દ્રં
 ભવ-ભેદાય ભજામ મોદ-સાન્દ્રમ્॥૭૮॥

લુલિતાગમિક-ચ્છટોપદેશં
 લલિતાર્યાશ્રિત-હસ્તમસ્ત-પાશમ્
 કલિતાખિલ-વેદ-શાસ્ત્ર-કોશં
 કલયે પ્રત્યગિતં મહઃ-પ્રકાશમ્॥૭૯॥

ખલ-વૈષ્ણવ-તૈન્ત્રિણીક-કોલા...
 હલ-હેલાહિત-ગાલિરુક્તિ-જાલૈઃ ।
 શિવયન્ વરદં ચિરેણ સૌમ્યઃ
 શિવ-કૃન્મેડસ્તુ સ શકુરઃ પ્રણમ્યઃ॥૮૦॥

નિજ-નીવૃદ્ધવગ્રહેતિ-ખેદ-
 ત્યજ-નૈપાલ-નૃ-પાલ-પૂજ્ય-પાદઃ।
 સ પુરો મમ સાધુ સન્નિધત્તાં
 વિપુલાનન્દ-સદાશિવોડપ્રમત્તઃ ॥૮૧॥

બહુધાડહિત-સૂત્ર-ભાષ્ય-શાન્તિ
 બહુલામોદ-યુતઃ સમગ્ર-શાન્તિઃ।
 શમલં સમુદસ્ય શં મમાલં
 સ મહાદેવ-ગુરુર્દિશેત્ સ-લીલમ્॥૮૨॥

સતતાહિત-ચન્દ્રમૌલિ-સેવઃ
 શ્રિત-કાઞ્ચીપુર એવ શુદ્ધ-ભાવઃ।
 સૃજતાન્મમ ચન્દ્રયૂઽ-મૌની
 સ જયં સર્વત એવ સાધુ-માની॥૮૩॥

અથ મે સ સદાશિવઃ કૃષીષ્ઠ
 પ્રથમં બોધ-પદેન તત્ત્વ-દેષ્ટા।
 કુશલં કુશલાગ્રણીઃ પ્રકામ-
 પ્રશમોઽપ્યુજ્જ્વલ-મૂર્તિરામ-કામઃ॥૮૪॥

હૃદયે સ પદં સદા વિધત્તાં
 સ-દયં મે પ્રણુદન્ પ્રમાદ-વત્તામ્।
 નિગમાન્ત-ગુરુઃ પરઃ શિવાત્મા
 સુગમઃ સાધુ-તતેર્યમી મહાત્મા॥૮૫॥

યદુદીક્ષણ-લેશતો જનાનાં
 વિદુરદ્વૈત-મતિં દ્વિ-તાં ધુનાનામ્।
 તમહં પરમાઞ્ચિતં શિવેન્દ્રં
 શમ-વન્તં શરણં શ્રયે યમીન્દ્રમ્॥૮૬॥

ઇતિ નાથનયાઽઽત્મબોધ-નામ્નો
 યતિ-રાજસ્ય સદાશિવેન્દ્ર-ભૂમ્ના।
 કલિતા જયતાદ્ વસન્તમાલા-
 ષડશીત્યા ગુરુ-રાજ-રત્ન-માલા॥૮૭॥

॥ ઇતિ શ્રીમત્-કાશ્મી-કામકોટિ-મૂલામ્નાય-સર્વજ્ઞ-પીઠ-સમપચ્ચાશત્તમ-જગદ્ગુરુ-શ્રી-
પરમશિવેન્દ્રસરસ્વતી-શકુરાચાર્ય-સ્વામિ-પાદપદ્મારાધકૈઃ શ્રી-સદાશિવ-બ્રહ્મેન્દ્રૈઃ
વિરચિતા જગદ્ગુરુ-રત્ન-માલા સમ્પૂર્ણા ॥

॥ શ્રીમત્-શકુર-ભગવત્પાદ-કથા-સંગ્રહઃ ॥

(ગુરુ-રત્ન-માલાયાઃ ૩૩ પદ્યસ્ય વ્યાખ્યાયાં સુષમાયાં સ્થિતઃ)

કલિના બલિના ધ્વસ્તે સ્તસ્તે વૈદિક-વર્ત્માનિ
દેવાન્ વિલપતઃ શ્રુત્વા દયાર્દ્ર-હૃદયઃ શિવઃ॥૧॥

વિષ્ણુવાધાન્ અવતાર્ય પ્રાક્ અવાતારીત્ સ્વયં ચ સઃ
કેરલે કિલ કાલટ્યાં ગૃહે શિવગુરોઃ શુભે॥૨॥

ઉપનીય નિજે તાતે ગતે લોકાન્તરં તતઃ
ક્વ-ચિત્ સમાપ્યાધ્યયનમ્ અનુજ્ઞામાપ્ય માતૃતઃ॥૩॥

છલેન પ્રૈષમુચ્યાર્ય નિષ્કાન્તઃ સદનાન્નિજાત્
નર્મદા-રોધસિ પ્રાપ્ય ગોવિન્દાત્ કમ-સંયમમ્॥૪॥

જાહ્નવી-તીરમાસાધ બોધિતોઽન્ત્યજ-રૂપિણ્
વિશ્વેશ્વરેણ ભાષ્યં સ બ્રહ્મ-સૂત્રસ્ય નિર્મમોપ॥

તતઃ પ્રયાગમાવિશ્ય ભટ્ટમુદ્ધૃત્ય સંસૃતેઃ
તદ્-વાયા માણ્ડનં પ્રાપ્ય તમકાર્ષીજજયન્ યતિમ્॥૬॥

તતઃ સ પરમાચાર્યાન્ દ્રષ્ટું બદરિકાશ્રમમ્
પ્રાપ્ય નત્વા ગૌડપદાન્ કૈલાસં પ્રયયાવતઃ॥૭॥

લિઙ્ગ-પદ્મકમાસાધ શમ્ભોરાજા-વશો વશી।
નિવૃત્તઃ પરમાચાર્ય-પદં પુનરશિશ્રિયત્॥૮॥

સનન્દનોડભવચ્છિષ્યઃ, સૂત્ર-કૃત્ સ-વિરિઞ્ચનઃ।
દદૃશો દેશિકેન્દ્રેણ તોષિતશ્ચ વિપશ્ચિત્॥૯॥

શરીરાન્તે જનન્યાડથ સ્મૃતસ્તસ્યા નિકેતનમ્
વ્યોમ્નૈવાપ્ય પરં તત્ત્વમુપદિશ્ય મૃતાં તતઃ॥૧૦॥

દોર્મન્થોત્થાનલેનૈવ સંસ્કૃત્ય બદરીં પુનઃ।
પ્રાપ્તસ્તસ્માચ્છૃઙ્ગિરિમ્ અધ્યુષ્ય કતિ-ચિત્ સમાઃ॥૧૧॥

સેતુ-શ્રીકાલહસ્ત્યાદિ-યાત્રાં કૃત્વા ક્રમાદ્ વશી।
કાઞ્ચીપુરં સમાસાધ રાજસેનેન ભૂ-ભૃતા॥૧૨॥

વરદસ્યામ્ર-નાથસ્ય કામાક્ષ્યાશ્ચ તથાડડલયાન્
ઉદ્ધૃત્ય શમયિત્વોગ્ર-કલાં શ્રીચક્ર-તઃ શિવામ્॥૧૩॥

વિજિત્ય વાણીમતનૂં પર-કાય-પ્રવેશતઃ।
જ્ઞાતેન સ્મર-તન્ત્રોણ તન્નામ્ના નિર્મિતે મઠે॥૧૪॥

સર્વ-જ્ઞૈક-સમધ્યાસ્યે કામકોટીતિ સંજિતે
પીઠે સ્થિતઃ કતિપયાન્ અબ્દાન્ શિષ્યાનપાલયત્ ॥૧૫॥

સુરેશ્વર-પરિત્રાતં બાલં ચિદ્-ધનમાસને
નિવેશ્ય પ્રાવિશદ્ ધામ પરં સ્વં સ જગદ્ગુરુઃ ॥૧૬॥

॥ ઇતિ શ્રીમત્-કામકોટિ-પીઠ-ષષ્ટિતમ-એકષષ્ટિતમ-જગદ્ગુરુ-દ્વય-અનુગ્રહ-પાત્રૈઃ
આત્મબોધેન્દ્રસરસ્વત્યાખ્ય-યતિ-વર્યૈઃ નિબદ્ધાયાં સુષમાખ્યાયાં
જગદ્ગુરુ-રત્ન-માલા-વ્યાખ્યાયાં પ્રસ્તુતઃ શ્રીમત્-શકુર-ભગવત્પાદ-કથા-સંગ્રહઃ ॥

Pramana texts of the Kamakoti Peetam History

Shri Adi Shankara Bhagavatpada was incarnate in Kalyabda 2594 (BCE 509) Nandana Year. He established Dharma Peetams in many places of Bharat and appointed His disciples there. He ascended the Sarvajna Peetam at Kanchipuram and established the Shri Kanchi Kamakoti Moolamnaya Peetam in Kalyabda 2621 (BCE 482) Siddharthi Year. To take care of this Peetam after Himself, under Shri Sureshvaracharya's protection He appointed Shri Sarvajnatmendra Sarasvati Shricharana. He attained Siddhi at Kanchi itself in Kalyabda 2626 (BCE 477).

After Him, His shishya parampara the Shri Kamakoti Guru Parampara has been continuing including the current 70th Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal. Its history is long. The great souls who were Peetadhipati-s here have laboured in very many ways to preserve the Sanatana Vaidika (Hindu) Dharma in Their respective times.

We can say that there are four pramana texts that we have received regarding this Acharya Parampara.

1) **Punya Shloka Manjari** – This is a compilation by Shri Sadashiva Bodhendra Sarasvati Shricharana – who was the 56th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam – of verses about the acharya-s prior to Him. This is the

main pramana regarding the purvashrama details and aradhana tithi-s of the Acharya-s.

2) **Jagadguru Ratna Mala** – This was composed by Shri Sadashivendra Sarasvati Shricharana – famous as Shri Sadashiva Brahmendra – the disciple of Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana, the 57th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam. In it, Shri Sadashiva Brahmendra praises the Acharya-s starting from Adi Guru Dakshinamurti upto His Guru the 57th Peetadhipati by describing their qualities. He has also beautifully summarized Shri Bhagavatpada's charita in 21 verses.

3) **Sushama** – This was composed as a commentary on the above text by a sannyasi (who was not a peetadhipati) by name Shri Atmabodhendra Sarasvati who was a disciple of the 60th 61th Jagadguru-s of the Shri Kamakoti Peetam. He has much explained the history of the Kamakoti Peetam by quoting from many old texts such as old Shankara Vijaya-s which are difficult to come by today.

(**Note** – There is a reference that another commentary Prabha Vimarshini had been composed on Guru Ratna Mala but was not printed due to a manuscript with proper readings not being available.)

4) **Jagadguru Parampara Stava** – In this text, the 65th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam, Shri Sudarshana Mahadevendra Sarasvati Shricharana has paid obeisance to the Guru Parampara in simple anushtup verses. This contains even some details which are not contained in the earlier texts. (The same Shricharana has also made a text Nama Mala giving only the names without historical details.)

Considering the 2500 year history of the Peetam, it is understandable that not all historical details of all Acharya-s will be available to us. For some it is available in detail. For some only the sannyasa name and siddhi tithi are known. For some the purvashrama name is known, for some only the purvashrama father's name is known. Particularly because such variation

is there, we can understand that our elders have transmitted what they received exactly as it was.

Earlier publications

The *Punya Shloka Manjari* along with the *Jagadguru Parampara Stava* and *Nama Mala* was published in CE 1895 at Kumbakonam by Shrividya Press in Grantha script. Republication of the same was done in 1961 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Likewise the *Jagadguru Ratna Mala* along with *Sushama*, other texts of *Shri Brahmendra* and some copper plate details regarding the *Shri-matam* was published in the same CE 1895 at Kumbakonam by the same Shrividya Press in Devanagari. The same without the other *Brahmendra* texts but including the *Shri Shankara Charita pramana-s* *Shiva Rahasya* and *Markandeya Samhita* was published in CE 1897 at Chennai by Kala Ratnakara Press in Telugu script. Republication of the same was done in 1962 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Acceptance by earlier Acharya-s

In *Sushama*, composed by a yati who was the disciple of the 60th 61st *Peetadhipati-s*, it is clearly said that *Shri Sadashiva Brahmendra* was the *shishya* of *Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana* the 57th *Jagadguru* of the *Kamakoti Peetam*.

Further, the 65th *Kamakoti Peetadhipati* who composed the *Jagadguru Parampara Stava*, in praising His forebear the 57th *Peetadhipati*, especially mentions “He whose *paduka-s* were borne on head by *Shri Sadashiva Brahmendra*”.

That the *vastra prasada* adorned to the *adhishtana* of that *Guru* is adorned to the *shishya* on His *Aradhana* even today is also a practical attestation.

These texts have been quoted as *pramana* in the *upanyasa-s* of our 68th

Kamakoti Peetadhipati compiled as “Deyvattin Kural”. For example in Deyvattin Kural (original Tamil edition) volume 5 in the section “Shri Shankara Charitam” pages 571, 580, it very clearly says that Shri Brahmendra wrote Guru Ratna Mala upto His Guru the 57th Peetadhipati. Later under Shri Shankara Kala Nirnaya, Guru Ratna Mala has been quoted on pages 837 and 853, Sushama in many pages before and after that, and Punya Shloka Manjari in pages 766, 922 etc.

Current publication

The source text of this work which has been shown by our elders as pramana is now once more published on the punya occasion of the year of Shri Shankara Bhagavatpada’s 2500th Aradhana for the anusandhana of devotees with the blessings of the current (70th) Kamakoti Peetadhipati Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal.

The history of Jagadguru Ratna Mala being composed

The history of Shri Sadashiva Brahmendra composing this text is known from traditional sources such as Kamakoti Koshasthana as follows –

In the 16th century CE, Shri Sadashiva Brahmendra, who was known in childhood as Shivaramakrishna, and possessed a great intellect even then, did vidyabhyasa at Tiruvisainallur from the great scholars who resided there then. Later due to the uplift of Advaita Vasana, He resorted to Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana the 57th Kamakoti Peetadhipati, and took sannyasa. He used to very intensely engage in shastrartha debates due to prior propensity. Observing this the Gurunatha instructed to control speech in accordance with the sannyasa dharma of remaining peaceful. Shri Sadashivendra taken the Guru’s Order to heart went to the extent of taking up a lifelong mauna vrata. As its fruition, He reached antarmukha samadhi very soon.

One day the Gurunatha instructed Shri Sadashivendra to do puja to the Yoga Linga Shri Chandramaulishvara of our Shri Kamakoti Peetam. However Shri Sadashivendra became unable to perform the puja as He entered into the trance of experiencing that Parameshvara as His own Self. Upon coming out of trance, He explained His inability to do the puja and submitted the stotra of Saparya Paryaya Stava. Seeing this, the Gurunatha felt it better that the administration of Peetadhipatya is not for Him, appointed (Vadavambalam) Shri Atmabodhendhra Sarasvati Shricharana, another yati who was a sabrahmachari to Him, as the next Peetadhipati, and permitted Shri Sadashivendra to be free of the restrictions of the Peetam.

At that time, Shri Atmabodhendhra who held high respect for Shri Sadashivendra, prayed “please do the anugraha of a Guru Parampara Stuti so that Your connection to our Acharya Parampara is recorded for posterity”. Thereby Shri Sadashivendra sung this text called “Guru Ratna Mala”. He has noted this information in the last 87th verse of this text. He has also said its phala in the 37th verse that He is praising the Kamakoti Jagadguru-s who are Paramahamsa-s, to remove the dosha of having to praise ordinary people in wordly life, and to obtain one’s desires.

We pray that devotees may do anusandhana of this Jagadguru Ratna Mala, be with Guru Bhakti, and attain all that is shreyas.

